

IAPETOS, Revista Filológica e Literária, Resp. Christos J. Kousoulas,
No 4, 5, 1964, Macaé—Brasil.

Τὰ κλασσικά γράμματα καλλιεργούνται καί εἰς τὴν Βραζιλίαν, ἔνθα εἰδικότερον τὰ Ἑλληνικά διδάσκονται εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Ὁ διευθυντής τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως «Ἰαπετός» Χρ. Ἰω. Κούσουλας, καθηγητής τῆς Γενικῆς Βιολογίας εἰς τὸ Κολλέγιον Luiz Reid τοῦ Macaé, φιλόλογος τὴν κατάρτισιν, ἀσχολεῖται ἐκεῖ μετὰ ζήλου περὶ τὴν κλασσικὴν παιδείαν διδάξας ἐπὶ μακρὸν τὰ Ἑλληνικά καὶ Λατινικά καὶ γενόμενος ἰσόβιον μέλος τῆς Classical Association τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Macaé. Ἰδιαιτέρως ἐντριβῆς περὶ τὰς ἀρχαίας γλώσσας καὶ διὰ καὶ τὴν Σανσκριτικὴν καὶ Ἑτρουσκικὴν ἀσχολεῖται μετὰ ζήλου περὶ τὴν Γραμμικὴν Β γραφὴν καὶ ἐπεξεργάζεται πρὸς ἔκδοσιν ἕν σανσκριτικὸν χειρόγραφον τοῦ Δημητρίου Γαλανοῦ τοῦ Ἀθηναίου. Ἀπὸ τοῦ 1961 ἐκδίδει τὸν «Ἰαπετόν», δίγλωσσον ἐξαμηνιαῖον περιοδικόν, εἰς ἑλληνικὴν καὶ πορτογαλικὴν, εἰς τύπον πολυγραφικόν. Τὸ περιοδικόν τοῦτο ἀποστέλλεται δωρεάν ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ περιοδικῶν ἢ βιβλίων εἰς 650 ἐπιστήμονας καὶ ἰδρύματα 35 διαφόρων χωρῶν. Μέχρι τοῦ 1965 ἔχουν ἐκδοθῆ πέντε τεύχη. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀποτελεῖται ἐκ μελετῶν, ἰδίως γλωσσολογικῶν, βιβλιοκρισιῶν, ὡς καὶ βιβλιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν εἰδήσεων. Οὕτω ὁ «Ἰαπετός» κρατεῖ εἰς τὴν Βραζιλίαν ἀσβεστον τὴν φλόγα τῶν κλασσικῶν γραμμάτων καὶ ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ἀπόδειξιν ὅτι οὐδεμία θυσία ὑλικὴ καὶ οὐδεμία δυσχέρεια ἀντικειμενικῆ δύναται νὰ ἀποτρέψουν τὸν ἐμπνευσμένον λάτρην τῆς κλασσικῆς παιδείας ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καθήκοντός του νὰ εἰσφέρει τὸν πνευματικὸν ὀβολόν του εἰς τὸν κοινὸν κορβανᾶν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* *

ÉTIENNE SARGOLOGOS, La vie de Saint Cyrille le Philéote, moine Byzantin (1100) Subsidia Hagiographica, ἀριθ. 39, Βρυξέλλαι 1964.

Εἰς τὰ εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, καὶ τὰ ἑλληνικά καὶ τὰ ξένα, συνεχῶς ἐκτυποῦνται μελέται, παρουσιάζουσαι ἀγιογραφικά κείμενα, εἴτε ἐντελῶς ἀνέκδοτα καὶ ἄγνωστα εἴτε ἀτελῶς καὶ ἀνευ κριτικῆς ἐπιστασίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκδοθέντα. Ἐὰν εἰς τὰς μελέτας ταύτας προσθέσωμεν καὶ τὰ αὐτοτελῶς ἐκδιδόμενα ἔργα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκεῖνα παρέχουν παρόμοια κείμενα, τότε θὰ κατανοήσωμεν πλήρως διατὶ μετὰ τῆς ἱκανοποιήσεως ἐγένετο δεκτὴ τὸ 1957 ἡ τρίτη ἔκδοσις τῆς Β(ιβλιοtheca) Η(agiogra- phica) Γ(raeca) καὶ διατὶ εἰς πολλοὺς ἤδη εἰδικοὺς ἐρευνητὰς γεννᾶται ἡ εὐχὴ ὅπως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἐκδοθῇ συμπληρωματικὸν τευχίδιον συντεταγμένον καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ὄλου ἔργου. Μεταξὺ τῶν ἀγιογραφικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ἀνέμενον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, δυνάμεθα νὰ καταλέξωμεν καὶ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου, τὸν ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ Étienne Sargologos εἰς τὴν σειρὰν Subsidia Hagiographica ὑπ' ἀριθ. 39 τῆς ἐταιρείας τῶν Βολλανδιστῶν, τῆς ἐκδοῦσης καὶ τὸ εἰδικὸν περιοδικὸν Analecta Bollandiana. Τὸ ἡμέτερον κείμενον—περιλαμβανόμενον εἰς τοὺς κώδικας τῆς μονῆς Καρακάλλου Ἁγίου Ὄρους (ἀριθμ. 42 τοῦ ἔτους 1341), τῆς μονῆς Λαύρας Ἁγίου Ὄρους (ἀριθμ. Η 191 τοῦ 18ου αἰῶνος) καὶ τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βενετίας τοῦ 16ου αἰῶνος (εἰς ἕνια μόνον ἀποσπάσματα) (ὑπ' ἀριθμ. II 104)—ἐγνώριζεν ἤδη ὁ Νικόδημος Ἀγιορείτης, ὅστις βάσει τοῦ κώδικος Λαύρας παρέφρασε αὐτὸ εἰς ἀπλὴν ἑλληνικὴν (Νέον Ἐκλόγιον σ. 238—277), ὁ Κ.